

Sygn. akt II Ca 756/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie:	SSO Arkadiusz Lisiecki (spr.) SSR del. Wioletta Krawczyk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2014 roku

sprawy z wniosku M. J. (1)

z udziałem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. i J. J. (1)

o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzenia nabycia spadku po M. J. (2) wydanego w sprawie o sygnaturze akt I Ns 689/11

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 8 października 2014 roku, sygn. akt I Ns 442/14

postanawia: oddalić apelację.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 756/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. J. (1) we wniosku z dnia 15 kwietnia 2014 r. wnosila o zmianę postanowienia tego Sądu wydanego w sprawie I ns 698/11 w zakresie kręgu spadkobierców poprzez stwierdzenie nabycia spadku po M. J. (2) przez wnioskodawczynię w całości.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Radomsku oddalił wniosek oraz ustalił, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie we własnym zakresie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny: Postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Ns 698/11 Sąd Rejonowy w Radomsku stwierdził, że spadek po M. J. (2) córce J. i J. zmarłej w dniu

12 marca 2009 roku w R., ostatnio stale zamieszkałej w R. na podstawie ustawy nabył mąż L. J. i córka M. J. (1) po 1/2 części każde z nich. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 14 grudnia 2011 roku.

W toku postępowania, podczas rozprawy w dniu 25 sierpnia 2011 roku M. J. (1) złożyła zapewnienie spadkowe, w którym oświadczyła, że nikt ze spadkobierców M. J. (2) nie zrzekł się spadku, nie został wydziedziczony ani uznany za niegodnego dziedziczenia,

Tymczasem począwszy od 1 kwietnia 2009 roku przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygnaturze akt I C 1130/09 toczyło się postępowanie z powództwa M. J. (1) przeciwko L. J. o uznanie L. J. za niegodnego dziedziczenia po M. J. (2). Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim ustalił, że pozwany L. J. jest niegodny dziedziczenia po żonie M. J. (2) zmarłej w dniu 12 marca 2009 roku. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 20 lutego 2013 roku.

Uczestnik L. J. jest osobą ubezwłasnowolnioną częściowo. Postanowieniem z dnia 26 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Radomsku III Wydział Rodzinny i Nieletnich ustanowił dla ubezwłasnowolnionego częściowo L. J. kuratora, upoważniając go do reprezentowania częściowo ubezwłasnowolnionego w postępowaniu przed organami państwowymi, samorządowymi i sądowymi. Aktualnie kuratorem dla ubezwłasnowolnionego częściowo uczestnika L. J. jest J. Z..

Mając tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, iż wniosek podlega oddaleniu.

W niniejszej sprawie wnioskodawczym reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego jako podstawę prawną żądania wniosku wskazała przepis art. 679 kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z powołanym wyżej przepisem art. 679 k.p.c. dowód, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku, nie jest spadkobiercą lub że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzony, może być przeprowadzony tylko w postępowaniu o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku, z zastosowaniem przepisów niniejszego rozdziału. Jednakże ten, kto był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, może tylko wówczas żądać zmiany postanowienia stwierdzającego nabycie spadku, gdy żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w tym postępowaniu, a wniosek o zmianę składa przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał tę możliwość.

W niniejszej sprawie wnioskodawczym była uczestnikiem postępowania o stwierdzenia nabycia spadku po M. J. (2) toczącego się w sprawie I Ns 698/11. W postępowaniu tym brała formalny i aktywny udział, gdyż stawiała się na rozprawę w dniu 25 sierpnia 2011 roku i złożyła zapewnienie spadkowe. Tym samym termin dla niej do złożenia wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku po M. J. (2) wynosił rok od dowiedzenia się o podstawie zmiany postanowienia, to jest w tym przypadku od dowiedzenia się o wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 stycznia 2013 roku wydanym w sprawie I C 1130/09 a uznającym L. J. za niegodnego dziedziczenia po M. J. (2). Wnioskodawczym bowiem, jako inicjatorka postępowania – powódka w sprawie I C 1130/09 o uznanie za niegodnego dziedziczenia, o tym, że taki wyrok zapadł, miała możliwość dowiedzenia się już w chwili wydania wyroku, była bowiem obecna podczas ogłoszenia wyroku w tej sprawie. Zatem termin do wystąpienia przez nią z żądaniem zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku wydanego w sprawie I Ns 698/11 rozpoczął swój bieg z chwilą uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 stycznia 2013 roku w sprawie I C 1130/09, co miało miejsce w dniu 20 lutego 2013 roku i zakończył swój bieg w dniu 20 lutego 2014 roku. Tymczasem wnioskodawczym złożyła wniosek w niniejszej sprawie w dniu 15 kwietnia 2014 roku, czyli dwa miesiące później, a więc już po upływie przewidzianego dla niej rocznego terminu.

Z tego też względu Sąd Rejonowy wniosek oddalił. O kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.c.

Wnioskodawczynie zaskarżyła postanowienie, a w apelacji zarzuciła naruszenie następujących przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na wynik sprawy:

-a/ art. 233 kpc w zw z art. 13§2 kpc poprzez niewłaściwą ocenę stanu faktycznego w tym braku oceny faktycznych możliwości wnioskodawczyni do złożenia wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku

b/ art 233 kpc w zw. z art. 13§2 kpc poprzez brak rozważenia sytuacji życiowej wnioskodawczyni oraz jej zupełnego braku doświadczenia życiowego w kontekście rocznego terminu na złożenie wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku.

c/ art. 233 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc poprzez brak ustalenia, kiedy wnioskodawczyni zwróciła się do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. o doręczenie jej wniosku ustalającego, że jej ojciec L. J. jest niegodny dziedziczenia po jej matce M. J. (2) i brak ustalenia, kiedy go faktycznie otrzymała.

d/ art. 679 § 1 kpc poprzez błędną wykładnię poprzez przyjęcie że wnioskodawczym uzyskała możliwość powoływania się na w/w wyrok w chwili uzyskania przez mego prawomocności i w następstwie tego, że złożyła wniosek o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po jej matce M. J. (2) po upływie rocznego terminu wskazanego w niniejszym artykule.

Wskazując na powyższe wносиła o: uwzględnienie apelacji i zmianę orzeczenia lub przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji celem rozpoznania sprawy co do istoty oraz o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania wnioskodawczym na okoliczność, kiedy uzyskała informacje o tym, że wyrok jest prawomocny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest zasadna.

Zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. nie jest zasadny albowiem ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe gdyż znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych w sprawie dowodach. Nie można postawić Sądowi Rejonowemu zarzutu, iż dokonując oceny zebranego materiału dowodowego naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów – tj. art. 233 § 1 k.p.c.

W tym miejscu podnieść należy, że strona, która chce podważyć ocenę dowodów, nie może ograniczyć się do przedstawienia własnej oceny, nawet jeśli jej ocena jest przekonywająca. Konieczne jest bowiem wskazanie istotnych błędów logicznego rozumowania, sprzeczności oceny z doświadczeniem życiowym, braku wszechstronności, czy też pominięcia dowodów prowadzących do odmiennych wniosków.

W sprawie niniejszej zostało prawidłowo ustalone przez Sąd I instancji, że wnioskodawczyni była uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po M. J. (2). Co więcej w sprawie tej złożyła zapewnienie spadkowe. Postępowanie w sprawie I C 1130/09 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. o uznanie L. J. za niegodnego dziedziczenia po M. J. (2) toczyło się z jej inicjatywy. To właśnie M. J. (1) wniosła pozew w sprawie o uznanie za niegodnego L. J.. Wnioskodawczyni była obecna na ogłoszeniu wyroku w w/w sprawie I C 1130/09, zatem znana była jej treść orzeczenia, które to orzeczenie dawało podstawę do żądania zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po M. J. (2). Podnoszone dopiero w apelacji argumenty dotyczące braku doświadczenia życiowego wnioskodawczyni, daty wystąpienia przez nią do Sądu Okręgowego o doręczenie jej odpisu prawomocnego wyroku w sprawie I C 1130/09 nie mogą skutecznie podważać poczynionych prawidłowo ustaleń faktycznych przez Sąd Rejonowy. Argumentacja autora apelacji sprowadza się wyłącznie do wykazania braku znajomości przepisów prawa przez wnioskodawczynię. Nieznajomość zaś przepisów prawa przez wnioskodawczynię nie może uzasadniać w/w zarzutu apelacji.

Tak bowiem wywiedziony zarzut apelacji sprowadza się jedynie do polemiki z prawidłowymi ustaleniami w/w Sądu meriti i dlatego nie może odnieść zamierzonego skutku.

Zdaniem Sądu Okręgowego w sprawie niniejszej zasadnie Sąd I instancji podniósł w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że wnioskodawczyni jako uczestnik postępowania o stwierdzenie nabycia spadku mogła żądać zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku z uwagi na w/w podstawę jedynie w przypadku złożenia stosownego wniosku przed upływem roku od dnia, w którym uzyskała tę możliwość.

Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym niniejszą apelację podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z dnia 23.11.2011r. w sprawie IV CSK 141/11 , że uczestnik postępowania w sprawie o zmianę postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku jest ograniczony także terminem zawitym, gdyż wniosek może zgłosić tylko przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał możliwość powołania się na podstawę poprzednio dla niego niedostępną.

W ocenie Sądu Okręgowego trafnie Sąd I instancji ustalił, że z chwilą uprawomocnienia się wyroku w sprawie I C 1130/09 rozpoczął bieg roczny termin do złożenia wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku. Skoro wniosek o zmianę postanowienia o nabycie spadku został złożony po dniu 20 lutego 2014 r tj. w dniu 15 kwietnia 2014 r. to jako spóźniony zasadnie został przez Sąd Rejonowy oddalony.

Zarzut błędnej wykładni przepisu art. 679 § 1 k.p.c. nie jest również trafny.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy apelację jako niezasadną oddalił.

Na oryginale właściwe podpisy